

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 230/2502

พนักงานอัยการอุทธรณ์โจทก์ นายเถา บุญมีรัก กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 82

ย่อ / หลักกฎหมาย

การกระทำของจำเลยเป็นการพยายามปล้นทรัพย์ตามกฎหมาย แต่การที่พวกจำเลยมิได้กระทำให้จนบรรลุผลสำเร็จ เพราะเห็นว่าผู้เสียหายเป็นพวกเดียวกัน จึงหยุดการกระทำเสีย นั้น เป็นการยับยั้งเสียเอง หาใช่เพราะมีอุปสรรคอื่นขัดขวาง จำเลยจึงยังไม่ต้องรับโทษสำหรับการพยายามกระทำความผิดนั้น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 82.

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานพยายามปล้นทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๐, ๘๐ จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามฟ้อง ให้จำคุกคนละ ๖ ปี ๘ เดือน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นการพยายามปล้นทรัพย์ตามกฎหมาย และการที่พวกจำเลยมิได้กระทำให้จนบรรลุผลสำเร็จ เพราะเห็นว่าผู้เสียหายเป็นพวกเดียวกัน จึงหยุดการกระทำเสีย นั้น เป็นการยับยั้งเสียเอง หาใช่เพราะมีอุปสรรคขัดขวาง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๒ จำเลยยังไม่ต้องรับโทษสำหรับการพยายามกระทำความผิดนั้น พิพากษายืน

องค์คณะ

ประธานวินิจฉัย · มนูญย์วิมลสาร · ดุลยทัศน์ชนาณัติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/230/2502>